

קול ישראל

תעלומת השבת השחורה

מה זמן רב לא המתינו מאזינו קול ישראל לשידורה של תכנית רדיו כשם ש המתינו בשבת האחרונה לשידור התכנית בשבת האמנות והתרבות. כמעט מדי שבת מופיעים בתכנית זו ארבעה מבקרי תיאטרון חרסיפילשון, המנהלים ביניהם יכוח חופשי עיניו על הצגת תיאטרון מסוימת. מאז קט לו מבקרים אלה בצורה חדים משמעות, שני ררה סערה את הצגת רחוב המדרגות ה הבימה, כשמכולם הגדיל לעשות מנחה ה יכוח, המבקר דביבר מלכין, בעל הזקן ההרצלאי, בהציעו לפתוח את השידור ב תחמש דקות דומיה — עלה מספר מעריצי התכנית על גילוי-הלב של משתתפיה.

אחרי הדו-קרב הפומבי, שהתנהל בשבוע האחרון בין יגאל מוסינזון לבין מבקרי התיאטרון, בקשר להצגת השבת השחורה בתיאטרון אהל, היה ענין מיוחד לשמוע מה יאמרו ארבעת מבקרי קול-ישראל על ההצגה. הויכוח בין הארבעה, דביבר מלכין, בנו יעקב מלכין, אורי קיסרי ויצחק אברהמי, נערך ביום רביעי והוקלט. על מועד השידור הודיע בכל העתונים. אולם רבבות המאזינים שפתחו את המקלט בשעה היעודה — התאכזבו. ללא כל הודעה, ללא התנצלות, הודיעה הקריינית על שידור קטעי מוסיקה ראשומון ישראלי. המאזינים יכלו רק לנחש מועד לא שודרה התכנית: האם נאמרו בה דברים חריפים מגדר הרגיל? האם יצאה הנהלת קול-ישראל להגן על יגאל מוסינזון?

את התשובה לשאלות אלה יכלו לספק האנשים המעורבים בענין. אולם כשנאלו השבוע אנשי קול-ישראל ומבקרי התכנית, על הפרשה, התקבלה מדבריהם אותה תמונה שהתקבלה אצל צופי הסרט היפאני רשומון. אמר הד"ר ישעיהו שפירא, מנהל התכניות של קול-ישראל: "בלה ברעם, ער רבת התכנית, אמרה לי שהסקימה עם ה משתתפים שאין טעם לחדר את התכנית כיון שהיא לא טובה".

אמרה בלה ברעם, עורכת התכנית: "התכנית לא שודרה משום שלא היתה טובה מבחינה רדיופונית, גם אנשי הצוות הגיעו למסקנה שהשידור לא טוב וזה קורה. אמר מנחה התכנית דביבר מלכין: "לא הגענו לשום מסקנה אחת לחדר את התכנית. לפני שהקלטנו אותה חשבנו ש אולי כדאי לא להקליט מפני שהצגתו של מוסינזון היא מתחת לכל ביקורת. ולמטה מכל ביקורת, פירושו שאין מה לבקר, בלה ברעם שיכנעה אותנו להקליט בכל זאת, ועד שבת בערב לא ידעתי שהתכנית לא שודרה. אני לא חושב שאמרנו משהו חורג מגדר הרגיל. חשבתי שלאורי קיסרי יש משהו חיובי להגיע על ההצגה, והוא התחיל מזה, שיש פסיכוזה נגד מוסינזון ונגד ה אהל, אבל בסוף אף אחד לא אמר טובות על ההצגה. אני לא חושב שכדאי להקליט עוד פעם את הויכוח בצורה אחרת. אם אצטרך להגיד מה שמצא חן בעיני אנשי הרדיו, מה ערך יש לביקורת שלי?"

אמרה לאה פורת, סגנית מנהל תכניות קול-ישראל: "השידור לא היה מוצלח, פשוט משעמם. חשבנו שהתכנית לא מוצלחת וזכותנו לפסול שידור משעמם. ידברתי עם קיסרי ועם אברהמי והם אמרו לי שהם כימו לבטל את שידור התכנית".

אמר אורי קיסרי: "אני מכחיש ש ביקשתי או הסכמתי לבטל את שידור ה שיחה. לא דובר בכלל עם בלה ברעם שה שידור יבטלו. לא אני ולא אברהמי לא ביקשנו לבטלו".

דברים יותר טובים, אהל. אולם את ההסבר המקורי ביותר לביטול התכנית נתן יגאל מוסינזון עצמו. אמר הוא: "לפני שהתכנית שודרה אמרתי למשתי: עד כמה שאני מבין במדיצינה התכנית לא תשודר". מפני שהיו מבקרים שדיברו בעד ההצגה. מוסינזון היה תמים מאוד. הדבר החיובי ביותר שנאמר בעד ההצגה, נאמר על ידי יעקב מלכין. אמר הוא: "כיון שהמחזה כל כך רע, אין טעם לביקורת ודסטרקטיבית. לכן אני אבקר באופן קונסטרוקטיבי. אני מציע לאהל שיעשו דברים יותר טובים".

חריף

תכניות אלה מתוך מסדרי השבוע חבא עשויות להיות מענינות. שניים אפשריים. תיבת נח (קול-ישראל, יום ה, 20.05) — ריקה זראי ויוסף בנאי. פנים אל פנים (קול-ישראל, יום ה, 21.30) — מפגש אלחוטי בין ילדי מע ברית כפר סלמה לילי קיבוץ-ברנה.

אנשים

עזרה לאפריקה

לא זאת איננה בדיחה. יומון מפא"י דבר, החליט לכנס לרגל השנה החדשה את אמרות הכנף הטובות ביותר שנאמרו בעולם בשנת 1958. אחרי ציטוט אמרות-כנף מ פיהם של דה גול, אינהואאר, נהרו ומונט גומרי, מביא דבר את אימרת-הכנף של ראש ממשלת-ישראל, דוד בן-גוריון, בשנת 1958, בזה הלשון: "גרויב העזרה ה סכנית וההדרכה המקצועית למדינות צעיר רות באסיה ובאפריקה". . . . כאדם סוער מאוד, התגלה השבוע שר הפנים ישראל ברי-הודה. אחרי ששמע על מסיבות ליל-סילבסטר שנערכו בארץ, שלח מיד הוראה לממונים על המחוזות לבדוק אם נגבת מסים כשורה ממסיבות אלה. באותו שבוע, הוזמן השר להשתתף בטקס חנוכה שיכון רמת אביב בתל-אביב. הטקס, בו עמד להיות נוכח גם ראש העיר היום לבנון, היה צריך להתחיל בשעה 4. ברי-הודה חיכה עשר דקות, וכשראש העיר אחר לבוא, עזב ברוגז את הטקס. . . . אחרי ביקורו של מנהיג מפלגת אחדות-העבודה יצחק טבנקין אצל הרב הראשי הרב יצחק רחמים ניסים, הומינה אותו קבוצת סטודנטים דתיים בירושלים להשתתף בויכוח על עניני דת, כשמולו תופיע אישיות דתית. טבנקין הודיע, כי עקרונית הוא מסכים להופיע, אולם בתנאי שהמתכחח הדתי יהיה הרב ניסים עצמו. כשהתבקש הרב ניסים להופיע בויכוח, הוא הודיע כי אינו מוכן להופיע בויכוח פומבי. . . . במשך כל זמן הויכוח הסוער על פרשת אלטנלה שנערך השבוע בכנסת, הציצה דמות מיט-תורת מאחורי הילולות שליד במת הכנסת רק כאשר התפרץ ראש הממשלה בקריאות ביניים חריפות נגד מנחה בנין, הוציאה הדמות את ראשה מאחורי הקלעים, הת גלתה כאשר ראש הממשלה פולח בן-גוריון, שעקבה בתורה אחרי מצב הת רגשיותיו של בעלה, שלחה לעברו מבטים שאמרו: הרגע! . . . בשנף הסטודנטים של הפקולטה למשפטים באוניברסיטה ה עברית בירושלים, בהתחרות על האקדוזה המשפטית המוצלחת ביותר, גילתה רפ נח זוסמן, בתו של השופט ד"ר יואל זוסמן, שהתמנה השבוע כיושב-ראש ועדת הבחירות לכנסת הרביעית, כי אביה השופט העליון, אוהב בטנים בשוקולד, ואם רוצים למצוא חן בעיניו צריך להזמין לו קפה עם עוגת קרם תפוחה".

מסקין במגפי פינקל

התעשיין סם דובינר, העוסק בפומבי בייצור מיכלי קרטון ואשכוליות ובחשאי באיסוף דברי אמנות פרימיטיביים מאפריקה ומחלקי עולם אחרים, יציג לראוה את אוס-פו זה בסתיו הבא במוזיאון לאמנות חדישה על שם הלנה רובינשטיין, שיפתח בקרוב ליד היכל-התרבות. . . . אגב, הלנה רב בינשטיין עצמה, המכונה בשם נסיכת הקוסמטיקה, זכתה בפריסומת מזורה מאוד ממנהלי הפירסומת של המוזיאון החדש. בין שאר קטעי הפירסומת כדוגמת "החל מכפית עתיקה אחת שנקנתה בהיותה לידה קטנה, יצרה הגברת רובינשטיין את אחד האוספים הגדולים ביותר בעולם של דברי אמנות", מופיע גם הקטע הבא: "לדירתה בלונדון הוסיפה שלוש דירות בצרפת, אחת

במקסיקו, אחת ב בואנוס-איירס, ודי רה בת 26 חדרים בניו-יורק. וגובהה בסך הכל 4 רגל ור עשרים אינש". . . . כמאי המחזות הש וויצי קורט היר שפדר, שהגיע ל ישראל לפי הזמנת התיאטרון הקאמרי לביום המחזה נורה, התהלך ביום הרא שון לבואו לארץ ו שבר את רגלו. עתה הוא מביים את ה הצגה ברגל חבושה ואילו השחקנים מ ביעים את תקוותם שההצגה לא תצלע עקב זאת. . . . אח רי שנה וחצי של סיור בעולם, חזר שחקן הבימה שמו עין פינקל לתיא טרון וקיבל את ה תפקיד הראשי במח זה ניצוץ של משר ור שיוצג בקרוב. הוא ניגש למחסן ל הוציא משם את מג פיו לצורך ההצגה. להפתעתו, מצא אותם פינקל קרועות ובלויות, אחרי שבמשך 20 שנה שימשו אותו ללא פגם. אחרי חקירה קצרה התברר כי בעת העדו השתמש בהם זמן קצר אהרון מסקיין. ומה שפינקל לא עשה ב-20 שנה, עשה מסקיין בשנה אחת. . . . השמעה מקורית המציא השבוע הזמר אריה לבוא. הוא הציג את שחקן הבימה יוסף בנאי, המועמד לפרס גונסי, בפני אנשים, אמר עליו: "זה השחקן שעומד לקבל את פרס גונסי בתשלומים". . . . במאי הצרפתי-יהודי מרסל לופוביצי, שמאו ביים בארץ את הערב אימפרוביזציה הוא ממסיר על ידידיו בישראל שלושה עד ארבעה מכתבים ליום, גילה באחד ממכתבים אלה עובדה מעניינת: למרות היותו תושב קבוע בפאריז עיר-האורות, הרי מימיו לא ביקר עוד בהצגת קאברט. . . . במצב דומה נמצא גם איש קול-ישראל, החידואי שמו"ח רוזן. הוא גילה השבוע, כי למרות היות חו עובד קבוע בקול-ישראל, אין לו מכשיר רדיו והוא אינו נוהג להאזין לתכניות. ה מעניין שבדבר: הוא גילה עובדה זו בשי דור-רדיו.

תרנגול-הודו בבוקר

במצב מאוד לא נעים היה השבוע, מנהל התניץ, עמיקם גורביץ, הקריין שזכה לתואר זה מאז ניהל בהצלחה את חידו התניץ הבינלאומי. באחד מעטני הערב הת פרסמה כתבה על יגאל מוסינזון. הכתב המסור לא סכח לציין בכתבה, כי בשעה שביקר בדירתו של מוסינזון, הרים האחרון את השפופרת, סילפן מעמיקם גורביץ ו ביקשו לבטל את השיעור עם אשתו. עמיקם נסער מאוד, מאחר שמעולם לא היה ידי

פסוקי השבוע

- מנחה מכוון ויצמן, אהרון רמו: "המצב שלנו מזכיר לי בדיחה: קסף אדם המקומה המאה וכשעבר בניפלתו על פני הקומה החמישים, צעק לו מישור: איך אתה מרגיש? או הוא ענה: לפי שעה די טוב! גם אנחנו נופלים וצועקים שמרגישים די טוב."
- הפרופסור בנימין אקצין, מרצה למדעי המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים: "אין לי שום אמון במפא"י, כי במקרה והיא תשאר מהוץ לממשלה, היא לא תחבל במדינה ובמשטר."
- שר הפנים ישראל בריהודה: "כשם שבאמריקה נישא המיליונר רוקפלר אל המיליונר הארימן עליידיכך, שהבין ראשון את החשיבות שבאכילת לאטקעס אצל היהודים בניו-יורק, כך יהיו גם לנו, כפי הנראה, ראשי-עיריות בזכות אכילת פלאפל וקועפלאך אצל עדות שונות."
- חונא: "היחסים שלנו עם ארצות אפריקה הם לברכה. הם ילמדו אותנו כיצד להתפסח ואנחנו נלמד אותם להפשיט את העור."
- המכובת זיוה שפיר, על תמונת העירום שלה: "אין כל גסות או המוניות בתמונת העירום שלי. קשה לאנשים בארץ להבין מה קורה לבחורה כאשר היא באה להוליכו וסוכני קולנוע מתחילים להסתובב סביבה. . . . היום אני יודעת שזה בכלל לא הכרחי כפי שאמרו לי בתחילה סוכני הפירסומת."
- ראש נבחרת פולין בכדורסל, עם שוב נבחרת הכדורסל הפולנית לחרשה, אחרי סיור משחקים בישראל: "על ישראל ירדו שלוש מכות — בצורת, ארבה — ושופטים."

בועטתיכוד רובינא * מזוגמנית, בעיטה לדוגמה

קרוב של מוסינזון ומעולם לא נתן שיעורים לאשתו. הוא עמד לבקש ממוסינזון להתנצל בפומבי, אלא שבכע האחרון התברר של אשתו של מוסינזון באמת היה צריך להיות שיעור עם עמיקם גורביץ. היא היתה צריכה לתת שיעור באנגלית לילד בשם זה. . . . במצב לא נעים היתה גם הזמרת ריקה זראי. כשבאה יום אחד כרגיל להופעתה במועדון-התיאטרון, התברר כי הפסנתר לו כללה אותה בעלה, נעלם. הסי תבר כי הפסנתר היה שייך לתיאטרון ה קאמרי. כל זמן שהקשר בין מועדון-התיאטרון לון לתיאטרון היה קיים נשאר הפסנתר, כשנותק הקשר, ביקשו אנשי הקאמרי של הפסנתר חזרה. כשלא ענו להם, שלחו זוג סבלים שפשוט נטל את הפסנתר, ואת מקום עבודתה של ריקה. . . . אותה תקלה אירעה לזמרת, גם כשהופיעה במועדון ההוד דמונת-האחרונה בבאר-שבע והתברר כי גם שם אין פסנתר. הציל את המצב אריק (מחקה הפולות) אמיר, המצליח להפיע ללא פסנתר. אגב, בעלי המועדון, הזוג יואן ובטי קנוט מתפארים כי במיר עדונם שחודש, יש שלושה דברים שאין באף מועדון-לילה אחר: מגלשיסקי, ארוחת בוקר בה המנה העיקרית היא תרנגול-הודו צלוי, ובית-שימוש מפואר מקושט בשיש ותמונות אמנותיות. . . . תרנגול-הודו צלוי נפל גם בחלקם של שחקני קבוצת הכדורסל של כסית, למרות שלא נסעו עד לבאר-שבע אלא עד נסיציונה בלבד. היתה זו נצחון של חצקל איש כסית על נצחון קבוצתו על ותיקי נסיציונה, שהיתה ידועה לפני שנים כמבצר כדורסל. את המשחק עצמו פתחו הווגמנית אילנה רובינא, בבטיסה לדוגמא, וחצקל עצמו. מול אמני כסית כרפאל קלצ'קין, אורי דוי נתן בר גן ואחרים, התייצבו ותיקי נסיציונה, בהם האחים יצחק ואברהם בוקסר, אברהם שני דרוביץ, שלמה נוב ואפרים הופמן. הופמן, שהיה בשעתו כוכב הנבחרת הפולנית ל כדורסל במשחקי המכביה השנייה, כידר כה יפה, עד ששחקני כסית נמנעו מלהפריע לו בשעה שהחזיק בכדור. המשחק הסתיים בתוצאה 3:2 לטובת כסית ובמאחזים ל כסית לנסיציונה. . . . לחייה מיוחדת זכה האמרגן גורא גוריק בעת ביקורו במו ערוץ הלילה מוקטבו שבומא. בשולחן ה סמוך לו במועדון, ישב לא אחר מאשר מלך מצרים לשעבר פארוק, ובשולחן נוסף, אוה גארנר עם ידירה ואלטר כראי, שלא חדלו להתקוטט כל הערב למרות נוכחותו המר גיעה של גודיק. . . . עוד בסרט שככה ה סערה סביב נשואיה של נורית פילצר, וכבר זכרתם דוגמנית ישראלית נוספת בחזן עשיר מארצות הברית. היתה זו הדוגמנית מרתה ליאופולד, שהתחילה את הקריירה שלה כדוגמנית אחרי שהתפרסמה כמועמדת ל תואר מלכת המים של העולם הזה. בעל בית-מלון במיאמי-ביץ, שראה אותה בתוצ גת אופנה, הציג נשואים למרתה. שהיא עולה חדשה מרומניה. תשובתה של מרתה להצעה — לוטה עדיין בסוד.

* מאחוריה חצקל איש-כסית, משמאל שחקן הקאמרי אורי לוי.